

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Krakowie

Rok VI.

Kraków, dnia 9 lipca 1938 r.

Nr. 10

T R E Ś Ć :

POCZTA:

87. Niedomagania w zakresie przesyłek dworcowych.
88. Informowanie odbiorców przesyłek poczt. o miejscach sprzedaży obcych walut.
89. Stwierdzanie tożsamości osoby i autentyczności pieczęci urzędowej.
90. Usterki przy realizowaniu zleceń inkasowych PKO.

91. Pomoc zimowa bezrobotnym — kredytowane opłaty pocztowe.
92. Nieprawidłowości przy wypłatach i wpłatach z książeczek oszczędnościowych P. K. O.
93. Sprzedaż znaczków pocztowych.

TELEFON, TELEGRAF I RADIO.

93. Telegrafy na rachunek gwarancyjny.

ZNACZEK POCZTOWY TO ARTYKUŁ PIERWSZEJ POTRZEBY, KTÓREGO NABYCIE POWINNO BYĆ UDOGODNIONE KAŻDEMU BEZ WZGLĘDU NA PORĘ DNIA, CZY NOCY I MIEJSCE ZAMIESZKANIA.

POCZTA

87

Niedomagania w zakresie przesyłek dworcowych.

Dyrekcja Okr. P. i T. stwierdziła pewne niedomagania w zakresie przesyłek dworcowych, będące wynikiem bądź nieznanomości, bądź nienależytego przestrzegania przez placówki pocztowe oraz obsady poczt ruchomych obowiązujących w tym kierunku przepisów zamieszczonych w §§ 193—195 Ord. poczt. (II. P. 3), jak również stawek taryfowych zapodanych w poz. 21 i 59 obowiązującej taryfy pocztowej.

Niedomagania te dadzą się ująć w następujące punkty:

- 1) przesyłki dworcowe nie posiadają znamion określonych przepisami pocztowymi, a mianowicie obwódki czerwonej, określenia przesyłki, czy to jest list dworcowy, czy też dworcowa przesyłka gazetowa, określenia Nr pociągu, jakim przesyłka ta ma być przewożona, oraz adresu nadawcy;
- 2) określenie przesyłek w sposób niewłaści-

wy i nieodpowiadający ich zawartości. Nadawca wysyła czasami czasopisma i taką przesyłkę oznacza jako „List dworcowy”. Taki list pocztowy nie jest zaopatrzony znaczkami pocztowymi, ani też żadną adnotacją, któraby wskazywała na to, że przesyłka ta została przy nadaniu opłacona;

- 3) brak zawiadomienia w Urzędach pocztowych oddawczych o nazwiskach tych adresatów, którzy te przesyłki mogą podejmować, oraz brak oznaczenia tego miesiąca, za który opłata taryfowa została uiszczona;
- 4) listy dworcowe są w niektórych urzędach wrzucane do skrzynek pocztowych, a następnie przewożone do miejsca przeznaczenia bez żadnego zausterkowania, jakkolwiek opłata taryfowa miesięczna za te przesyłki nie została uiszczona.

W celu natychmiastowego usprawnienia tego działu służby, wzywa się wszystkie placówki pocztowe tut. Okręgu oraz obsady poczt ruchomych

do zwracania baczej uwagi na przesyłki dworcowe, a przede wszystkim przeprowadzania dokładnej kontroli, czy nadawane względnie przewożone, a wreszcie doręczane listy dworcowe, lub dworcowe przesyłki gazetowe odpowiadają wymogom Ordynacji pocztowej i są należycie opłacone.

W razie stwierdzenia jakichkolwiek niedokładności, należy na opakowaniu danej przesyłki zamieszczać uwagę treści następującej: „Ściągnąć opakowanie i przesłać urzędowi pocztowemu .....

Placówka pocztowa otrzymawszy z powrotem opakowanie zausterkowanej przesyłki dworcowej, winna przedstawić takowe tut. Dyr. Okr. P. i T. wraz z odpowiednim wyczerpującym sprawozdaniem do dalszego urzędowania.

Nad ścisłym przestrzeganiem niniejszego zarządzenia winni czuwać Naczelnicy (Kierownicy) placówek pocztowych, jak również Kierownicy poczt ruchomych (ambulansów).

Nr PP. 4/69/38 z dnia 27 maja 1938 r.

88

Informowanie odbiorców przesyłek pocztowych o miejscach sprzedaży obcych walut.

W związku z ograniczeniami dewizowymi zarządzam co następuje:

Pracownicy pocztowi zatrudnieni przy wydawaniu i doręczaniu listów wartościowych nadeszłych z zagranicy, winni informować odbiorców, tych listów, iż waluty obce (zarówno banknoty jakoteż monety), które nadchodzą w tych przesyłkach, obowiązani są wymieniać (sprzedawać) wyłącznie w instytucjach bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Spis tych przedsiębiorstw zapodany jest w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 19, z 1936 roku oraz w Nr 7 z 1937 r. Odbiorców przesyłek z zagranicy należy pouczyć, że wymiana walut u osób prywatnych (pokątnych handlarzy) wzgl. w bankach nieuprawnionych stanowi przestępstwo surowo karane przez Sądy.

Doręczyciele i listonosze wiejscy winni znać nazwy kilku najpoważniejszych banków dewizowych, położonych w siedzibie placówki lub w jej najbliższej okolicy, wyjaśniając jednocześnie, iż pełny wykaz banków dewizowych znajduje się w lokalu placówki pocztowej.

Z uwagi na to, że akcja ta ma z jednej strony olbrzymie znaczenie z państwowego punktu widzenia polityki walutowej, z drugiej zaś strony może uchronić częstokroć nieświadomioną ludność zwłaszcza wiejską od przykrych następstw, przeto Dyrekcja Okr. P. i T. zwraca się do wszystkich pracowników z apelem specjalnego i troskliwego zajęcia się tą sprawą.

Załączone ogłoszenie należy wywiesić w urzędzie (agencji) na tablicy do tego celu przeznaczonej.

Na żądanie klientów należy dać im do przedzielenia listy przedsiębiorstw, uprawnionych do wymiany obcych walut.

Nr PP. 24/14/38 z dnia 27 maja 1938 r.

89

Stwierdzanie tożsamości osoby i autentyczności pieczęci urzędowej

Ostatnio stwierdzono dość liczne wypadki mylnego wydania lub doręczenia przesyłek pocztowych, zwłaszcza wartościowych niewłaściwym odbiorcom. Wypadki te są często wynikiem bądź zbyt pobieżnego i niewłaściwego stwierdzania tożsamości osoby i własnoręczności podpisu odbiorcy danej przesyłki przez wójtów względnie sołtysów, bądź też powstają stąd, że placówki pocztowe nie znają niejednokrotnie podpisu wójta czy sołtysa danej miejscowości, gdyż nie mają u siebie wzorów podpisów odnośnych osób, oraz odcisku pieczęci gminnej czy gromadzkiej.

Z uwagi na to, że tego rodzaju niewłaściwości prowadzić mogą bardzo często do nadużyć, a w związku z tym do strat przedś. państw. „P. P. T. i T.“ jak również zainteresowanych adresatów, podaje się poniżej urzędom (agencjom) tut. Okręgu, odpowiednie zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, normujące tę tak doniosłą dla placówek pocztowych sprawę.

Wobec tego poleca się Urzędom (agencjom) tut. Okręgu odnieść się bezzwłocznie do wszystkich przynależnych Zarządów Gminnych czy Gromadzkich z prośbą o nadesłanie odcisku pieczęci urzędowej oraz wzoru podpisu wójta lub sołtysa, przy czym należy się powołać na przytoczone poniżej zarządzenie.

Przed każdorazowym wydaniem przesyłki pocztowej, należy porównać podpis wójta lub sołtysa oraz odcisk pieczęci urzędowej na dowodzie

odbioru z wzorem podpisu oraz odciskiem pieczęci znajdującym się w danej placówce pocztowej a dopiero po ustaleniu zgodności, należy odpowiednią przesyłkę wydać adresatowi. Wzory podpi-

sów wójtów, względnie sołtysów należy trzymać w stałej ewidencji i w razie zmian osób na stanowiskach wójtów lub sołtysów, zarządzać od nich nadesłania nowych podpisów.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Warszawa dnia 16 VII 1931 r.
Nr SS. 501/4.

ODPIS.

Okólnik Nr 131

Odciski pieczęci i stwierdzanie tożsamości podpisu odbiorców przesyłek na oddawczych dokumentach pocztowych.

Do

Panów Wojewodów wszystkich

(z wyj. śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Doszło do wiadomości Min. Spraw Wewnętrznych, że naczelnicy (wójtowie i sołtysi) gmin tudzież sołtysi gromad wiejskich stwierdzają na oddawczych dokumentach pocztowych, zbyt pobieżnie tożsamość oraz, podpisy odbiorców przesyłek pocztowych nie starając się dokładnie ustalić autentyczności osób co w rezultacie prowadzi do licznych nadużyć i strat Zarządu pocztowego jak i zainteresowanych osób.

Winą tego stanu rzeczy jest niewątpliwie brak uświadomienia ze strony organów gminnych o skutkach umieszczenia pieczęci urzędowej na dokumentach publicznych jakimi są dokumenty pocztowe.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż wymieniony obowiązek władz i urzędów samorządowych wynika jedynie pośrednio z art. 33 ustawy z dnia 3 VI 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr 58 poz. 584), który postanawia, że państwowe, cywilne i wojskowe jakoteż samorządowe władze i urzędy mają obowiązek udzielenia pomocy w wykonaniu czynności urzędowej, pozostającej w związku z utrzymaniem ruchu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego.

W związku z powyższym wyjaśnieniem zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu):

1) pouczyć podległe mu władze i urzędy samorządowe, aby w dobrze zrozumiałym interesie swych członków gminy załatwili jak najdokładniej omawiane wyżej czynności.

2) wydać polecenie aby wszyscy naczelnicy gmin (wójtowi, sołtysi w woj. poznańskim i pomorskim) oraz sołtysi gromad wiejskich przedłożyli właściwym urzędom i agencjom pocztowym odtiski swej pieczęci oraz aby dawali tymże urzędom wzory swych podpisów.

Posiadając powyższe dane urzędy i agencje pocztowe mogą badać w każdym wypadku wydawania przesyłek pocztowych, czy odcisk pieczęci tudzież podpis umieszczony na oddawczych dokumentach pocztowych jest zgodny z posiadanymi przez urząd (agencję) pocztowy wzorami

Za Dyrektora Departamentu

(—) BRZEZIŃSKI, Naczelnik Wydziału

Za zgodność:

(—) Podpis nieczytelny

Z treścią niniejszego zarządzenia. należy dokładnie zaznajomić wszystkich zainteresowanych pracowników.

90

Usterki przy realizowaniu zleceń inkasowych P. K. O.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów stwierdziło, że liczne placówki pocztowe tutaj Okręgu a nawet większe Urzędy z niewiadomych powodów nie potrącają zupełnie opłaty przekazowej od zainkasowanych kwot ze zleceń inkasowych Pocztovej Kasy Oszczędności ponad 50 zł a przez to powodują stratę Zarządu pocztowego i niepotrzebną korespondencję z Pocztową Kasą Oszczędności, która niepotrącone przez placówki pocztowe należności za przekazanie kwot ze zleceń inkasowych zmuszoną jest następnie zwracać sumarycznie Zarządowi pocztowemu.

W związku z tym przypomina się Urzędowi i agencjom postanowienia obowiązującej taryfy pocztowej, która wedle poz. 82 pkt. 2 przewiduje pobieranie normalnych opłat za przekazanie kwot zainkasowanych ze zleceń inkasowych ponad 50 zł. Wysokość tych opłat podana jest w taryfie szczegółowo pod poz. 64 zależnie od wysokości przekazanej kwoty.

Do niniejszego zarządzenia należy się stosować jaknajściślej pod zagrożeniem odpowiedzialności służbowej.

Nr PRP. 18/33 z dnia 11 czerwca 1938 r.

91

Pomoc zimowa bezrobotnym. Kredytowane opłaty pocztowe.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządzeniem z dnia 18 czerwca 1938 r. Nr P. W. 601/57 zawiadomiło, że Opólnopolski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym, Komitety Wojewódzkie, Powiatowe, Miejskie i Gminne P. Z. B., są uprawnione do nadawania za opłatą kredytowaną listów, kartek, druków i paczek **tylko do dnia 31 lipca 1938 r. włącznie.**

W związku z tym, poleca się wszystkim zainteresowanym urządowi i agencjom poczt. sporządzić ściśle według wzoru podanego w tym zarządzeniu Nr P. P. 12/252/35 z dnia 17 listopada 1937 r. (Dz. Zarz. D. O. P. i T. Nr 18 poz. 201) ogólne zestawienie przesyłek nadanych także przez Komitety Zimowej Pomocy Bezrobotnym **w czasie od 1 listop. 1937 r do dnia 31 lipca 1938 r.**

Zestawienie to należy przesłać właściwemu

Urzędowi Obwodowemu w nieprzekraczalnym **terminie do dnia 3 sierpnia 1938 r.**

Urzędy Obwodowe, przedstawią zebrane ze wszystkich podległych sobie urzędów poczt ogólnie zestawienie Wydziałowi Pocztowemu (Oddział Eksploatacji Pocztowej) Dyrekcji Okr. Poczty i Telegrafów, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 7 sierpnia 1938 r.

Wyżej podany nieprzekraczalny termin, musi być bezwzględnie ściśle dotrzymany, przy czym nadmienia się, iż wykazy próżne należy również nadsyłać.

Nr PP. 12/100/38 z dnia 23 czerwca 1938 r.

92

Nieprawidłowości przy wpłatach i wypłatach z Książeczek oszczędnościowych P. K. O.

Przy przyjmowaniu wkładek i dokonywaniu wypłat z książeczek oszczędnościowych, placówki pocztowe przyjmują bardzo często dowody wpłat wzgl. wypłat wypełnione nieczytelnie a nawet z przekreślonymi lub przerabianymi wpisami kwot, co skutecznia się najczęściej bez wiedzy klienta.

Zdarza się też niejednokrotnie, że kwoty wypisane na dowodach wpłat i wypłat nie zgadzają się z kwotami zaliczonymi w odnośnych wykazach dziennych wkładek wzgl. zwrotów, lub z odnośnymi wpisami w książeczce oszczędnościowej. Świadczy to także o tym, że wpisanie do dziennych wykazów kwot przyjętych wzgl. wypłaconych odbywa się niejednokrotnie dopiero po odejściu klienta albo po skończonym urzędowaniu. Tego rodzaju manipulacja jest niedozwolona, albowiem wszelkie wpłaty i wypłaty w obrotach P. K. O. winny być zarachowane natychmiast, t. j. przed wydaniem klientowi książeczki oszczędnościowej, a więc przed odejściem klienta od okienka, (Dz. Zarz. Dyrekcji Okr. P. i T. Nr 19 z 1937 r. poz. 211).

Wskutek popełniania przez pracowników pocztowych nawet największych urzędów wspomnianych pomyłek i niewłaściwości, Pocztowa Kasa Oszczędności narażona jest na prowadzenie rozległej nieraz korespondencji z placówkami pocztowymi, Dyrekcją i klientami, ściągając dla ustalenia stanu rzeczy od klientów ich książeczki oszczędnościowe. W konsekwencji P. K. O. zmuszona jest wystawiać arkusze usterkowe na dopłaty lub należności.

W celu uniknięcia opisanego stanu rzeczy, zarządzam co następuje:

- 1) przyjmowanie wpłat i wypłat z książeczek oszczędnościowych ma się odbywać ze szczególną dokładnością,
- 2) dowodów wpłat i wypłat nieczytelnie wypełnionych, określonych lub poprawianych nie należy przyjmować,
- 3) kwoty wpłacane wzgl. wypłacane muszą być natychmiast, to jest w obecności klienta zarachowane w wykazach dziennych P. K. O.,
- 4) w wypadkach koniecznego dokonania pewnych poprawek, wpisów na dowodach wpłat i wypłat, należy umieścić odpowiednio wyjaśnienie potwierdzone osobnym podpisem klienta. Bez wiedzy i zgody klienta nie wolno uskuteczniać żadnych skreśleń ani poprawek,
- 5) osoby nie piśmienne należy informować zawsze także ustnie, jaki wyprowadzono ostatni stan oszczędnościowy w książeczce wkładkowej.

L. PRP. 31/129 z dnia 27 czerwca 1938 r.

93

Sprzedaż znaczków pocztowych.

W związku z postanowieniami pkt. 2 Instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. U. R. P. i T. Nr 4

z 1938 r. p. 12) poszczególne jednostki eksploatacyjne zwracają się często do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z prośbą o informacje w drobnych sprawach, dotyczących obowiązkowej sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Uważając postępowanie takie za niewłaściwe, Ministerstwo Pocz i Telegrafów zarządzeniem z dnia 18 VI, 1938 r. Nr PW. 710/5 wyjaśniło że jednostki eksploatacyjne winny w razie potrzeby korzystać w powyższych sprawach przede wszystkim z informacji lokalnych.

Gdyby jednak w otrzymanych informacjach lokalnych dotyczących spraw obowiązkowej sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytoniowych zachodziły pewne niejasności i wątpliwości winny placówki pocztowe w podobnych wypadkach zwracać się do Dyrekcji Okręgu Pocz i Telegrafów o rozstrzygnięcie.

W końcu przypomina się, że w myśl postanowienia pkt. 4 powołanej na wstępie Instrukcji, urzędy i agencje obowiązane są troszczyć się, by w obsługiwanych przez nie obszarach pocztowych, znajdowała się dostateczna ilość punktów sprzedaży znaczków pocztowych.

Ministerstwo P. i T. w powołanym zarządzeniu wyjaśniło również, że chodzi tu specjalnie o sprzedaż znaczków pocztowych przez uliczne kioski i dworcowe punkty sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Nr PP. 70/81 38 z dnia 7 lipca 1938 r.

TELEGRAF, TELEFON I RADIO

94

Telegramy na rachunek gwarancyjny.

W uzupełnieniu zarządzenia Dyrekcji Okr. P. i T. z dnia 31 VII. 1936 r. Nr TE. 30/36 Dz. Zarz. Nr 16 poz. 190/ zarządza się co następuje:

Telegramy na rachunek gwarancyjny mogą nadawać także osoby legitymujące się specjalnymi upoważnieniami, wydanymi w tym celu przez R. C. A. Communications w New Yorku, zawierającymi nazwisko posiadacza oraz nazwisko i dokładny adres odbiorcy, który zobowiązał się do pokrywania należności za tego rodzaju telegramy.

Do ważności upoważnienia konieczny jest

podpis dyrektora trafiku: Rostron względnie jego zastępcy: Barsby, który umieszczony winien być na pierwszej stronie upoważnienia.

Upoważnienia te wydawane będą przeważnie podróżnym i turystom, którzy przy zwiedzaniu Polski będą mogli korzystać z bezpłatnego nadawania telegramów do: Stanów Zjednoczonych Am. Północnej, Kanady, Indyj Zachodnich, Ameryki Południowej i Środkowej i Wysp Hawajskich tylko drogą via Radio — Warszawa.

Przy zgłoszeniu się posiadacza upoważnienia w urzędzie należy postępować zgodnie z przepisami punktów 5, 6 i 7 wymienionego na wstępie zarządzenia.

Nr TE. 301/6/38 z dnia 21 czerwca 1938 r.

